

युनियनको आवश्यकता किन ?

युनियन नै मजदुरहरूको बल हो । युनियन भयो भने हामी मजदुरहरले आफ्नो अधिकार खोसेर पनि लिन सक्छौ । पाएका अधिकारहरू संरक्षण गर्न सक्छौ । त्यसैले मजदुरहरले जति सुकै अप्लायारोहरु आई परेता पनि युनियनलाई बचाई राख्नु पर्छ । युनियनले मजदुरहरूमा आई परेको समस्याहरूलाई समाधान गर्न सक्ने ठुलो भुमिका खेल्ने गर्छ । युनियन ज्यालामा काम गर्ने अस्थाई कामदार , स्थाई कर्मचारीहरूको घर हो । सबै मजदुरहरूलाई संगठन बनाउने अधिकार छ । ज्यालामा आफ्नो श्रम पसिना वेच्ने सबै श्रमिकहरू र युनियनको सम्बन्ध रगत र मासुको जस्तो छ । कोरियामा हामी प्रवासीहरूको बारेमा १९९२ देखि कोरियन सरकारले ६ महिनाको भिसा दिने प्रणाली बनाएको हो । १९९२ मा Joint venture trainee system चाही निश्चित उद्घोगहरूमा मात्र लागु गरिएको र सन् १९९४ मा Industrial traininng system(K.F.S.B.)को संचालन गरेको हो । तर यस प्रणालीले कामदारहरूको अधिकारको हनन् मात्र होइन कि मानविधिकारको समेत हनन् गरेकोले कामदारहरू यस सिस्टेम मार्फत कोरियामा काम गर्न आएता पनि तोकिएको कम्पनीबाट भाग्नेहरूको संख्या बढि मात्रमा देखिन शुरु भयो । समस्याहरूको भण्डार यस Training system लाई विभिन्न समाजिक संघसंस्थाहरूले घोर आलोचना गर्दै आईरहेको र सन् २००६मा यस Training system को अन्त गरिएको छ । प्रवासी कामदारहरूको लागि कोरिया सरकारले सन् २००४ देखि Employment permit system(EPS)को लागु गरेको र सन् २००७ देखि पूर्ण रूपमा लागु गरेको छ । तर यस सिस्टेमले पनि हामी कामदारहरूको अधिकारलाई खोसेको छ । त्यसैले हामी मजदुरहरूको लागि सुहाउदो Work Permit System को प्रवासी मजदुर युनियन(MTU)ले माग गरेको छ । कोरियाले सन् १९८८को ओलम्पिक खेल पश्चात विश्वमा आफ्नो परिचय दिन सफल भयो । कोरियामा सन् १९८७ देखि प्रवासीहरूको संख्यामा बढ्दि हुन थालेको हो । हाल भण्डै १८ वर्षको अवधि भित्रमा प्रवासीहरूको संख्या भण्डै १० लाख पुगेको र त्यस मध्ये ४ लाख जना प्रवासी कामदारहरू र यि ४ लाखहरू मध्ये पनि ५० प्रतिशत भन्दा बढि मात्रामा अवैधानिक कामदारको रूपमा काम गरिरहेका छन् ।

प्रवासीहरूले आफ्नो अधिकार पाउनु पर्छ भनि वर्षै देखि प्रवासी मजदुरहरूको अधिकारको लागि संघर्ष गरी आएका प्रवासी मजदुहरू छन् । आफ्नो अधिकारको लागि ज्यान समेत जोखिममा राखी भोक हडताल गर्ने प्रवासी मजदुर युनियनका सदस्यहरू पनि छन् । कोरिया सरकारले गरेको बर्तमान धरपकडको कारण विभिन्न दुर्घटनामा परि अपांग हुनेहरू मात्र होइन कि ज्यान समेत गुमाउनु परेका प्रवासी कामदारहरू पनि छन् । तर यस विषयमा कोरिया सरकारले हालसम्म कुनै सिस्टेमको व्यवस्था गरेको छैन ।

त्यसैले अवैधानिक प्रवासी कामदारहरू विरामी हुदा पनि स्वतन्त्र रूपमा अस्पताल जान सकिरहेका छैनन् , सर समान किन्नको लागि बजार समेत स्वतन्त्र रूपमा जान सकिरहेका छैनन् । कोरिया सरकारले हामी प्रवासी मजदुरहरूको मानव अधिकारलाई उलंघन गरिरहेको छ । हामीलाई मान्छेको रूपमा गनेको छैन । त्यसैले गाउँ गाउँ बस्ती बस्ती टोल टोलमा बसोबास गरिरहेका हे प्रवासी कामदारहरू हो आफ्नो अधिकारको लागि उठौं जागौं एक न एक दिन अवस्थ पनि हाम्रो विजय हुनेछ । वीरताका साथ आउनुहोस् प्रवासी मजदुर युनियन (Migrant trade union "MTU") को भण्डा मुनि एक गोल बन्द भई प्रवासी आन्दोलन सफल बनाउँ ।